Lietas Nr. 132028415
Lietas arhīva Nr. 1-0284-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 16. novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
rakstveida procesā Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ iesniegtās sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015. gada 31. marta lēmuma Nr. 718 lietā Nr. PF 458554 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

Tiesā 2015. gada 27. aprīlī saņemta pārsūtītā sūdzības iesniedzēja /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzēja) 2015. gada 16. aprīlī iesniegtā sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – Iestāde) priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015. gada 31. marta lēmuma Nr. 718 par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PF458554 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2015. gada 8. maija lēmumu pieņemta sūdzība un ierosināta tiesvedība, lieta nolikta izskatīšanai rakstveida procesā uz 2015. gada 13. novembri, nosakot nolēmuma pieejamību tiesas kancelejā 2015. gada 16. novembrī.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, jo uzskata, ka nav pamata uzlikt administratīvo sodu. Norāda, ka administratīvais sods ir uzlikts, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8] panta četrpadsmito daļu, kas paredz administratīvo sodu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojama zona".

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka konkrētajā vietā – Beberbeķu ielā, Rīgā, 528. ceļa zīmi aizsedz koki, un tā nav pamanāma, turklāt attiecīgā teritorija faktiski nav dzīvojamā zona (apbūvēta teritorija (dzīvojamais masīvs, atpūtas vieta)), tas ir ceļš mežā, kura vienā pusē ir atsevišķas privātmājas. Tādējādi transportlīdzekļu braukšanas ātruma pārbaude šādā vieta var notikt vienīgi ar mērķi iekasēt sodu no transportlīdzekļu vadītājiem, kuri nepamana kokos paslēpto ceļazīmi, un šādai rīcībai nav sakara ar ceļu satiksmes drošības nodrošināšanu. Uzskata, ka, tā kā pārkāpums neapdraud ne ceļu satiksmes drošību, ne arī kādas citas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmajā daļā minētās vērtības, saukšana pie administratīvās atbildības šādā situācijā neatbilst administratīvā pārkāpuma jēgai, tāpēc lūdzu uzlikto administratīvo sodu atcelt.

Lūdz tiesu atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015. gada 31. marta lēmumu Nr. 78 un ar 2015. gada 2. marta administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 458554 uzlikto administratīvo sodu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Tiesa Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 289.[6]pantā reglamentētās kompetences ietvaros atzīst, ka ir noticis administratīvais pārkāpums, kura izdarīšanā vainojama /pers. A/.

Tiesa konstatē, ka 2015. gada 2. martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PF Nr. 458554 (turpmāk arī – Protokols) /pers. A/, ar kuru konstatēts, ka 2015. gada 2. martā plkst. 15.57 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar v.n.z. /numurs/, Rīgā pa Beberbeķu ielu no Sātiņu ielas puses pilsētas robežas virzienā ar ātrumu 65 km/h pie atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes 528 darbības zonā. Iespējamais minimālais ātrums 62 km/h fiksēts ar radaru "Stalker Dual" Nr. 95453. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkts, un par pārkāpumu atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[8]panta 14. daļā. Kā arī, pamatojoties uz konstatēto, /pers. A/ uzlikts naudas sods 120 EUR saskaņā ar Latvijas APK 149.[8]panta 14. daļu.

Ar Iestādes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015. gada 31. marta lēmumu Nr. 718 atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora Valsts amatpersona pieņemtais lēmums lietā Nr. PF 458554, bet /pers. A/ iesniegums noraidīts kā nepamatots.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[12] panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;
2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;
3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;
4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;
5) lietā nav pilna lēmuma.

Pārbaudījusi iesniegto sūdzību un ietas apstākļus, tiesa nekonstatē kādu no Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītajiem apstākļiem, un uz tādiem faktiski nav atsaukusies arī sūdzības iesniedzēja. Tādējādi, tiesas ieskatā, Lēmumu pamatoti Iestāde pieņēma uz tās rīcībā esošās informācijas pamata, kā arī Lēmums pieņemts atbilstoši Iestādes kompetencei. Līdz ar ko, tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[1 2] panta pirmajā daļā norādītos gadījumus, kas būtu pamats atcelt Iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības, tāpat tiesa nekonstatē kādus apstākļus attiecībā uz Iestādes pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]pantā reglamentēto kompetenci, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta 14. daļu (vēsturiskajā redakcijā), par šā panta trīspadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu (t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt divdesmit līdz simt četrdesmit *euro* apmērā.

Tiesa secina, ka ar 2015. gada 2. martā sastādīto Protokolu ir konstatēts, ka 2015. gada 2. martā plkst. 15.57 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar v.n.z. /numurs/, Rīgā pa Beberbeķu ielu no Sātiņu ielas puses pilsētas robežas virzienā ar ātrumu 65 km/h pie atļautā ātruma 20 km/h, ceļa zīmes 528 darbības zonā. Iespējamais minimālais ātrums 62 km/h fiksēts ar radaru "Stalker Dual" Nr. 95453. Par šādu pārkāpumu atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta 14. daļā.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, Rīgā pa Beberbeķu ielu no Sātiņu ielas puses pilsētas robežas virzienā ar ātrumu 65 km/h, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 62 km/h. Lietā ir strīds par to vai minētā 528. ceļa zīme bija pamanāma un vai pārkāpēja saucama pie administratīvās atbildības un vai nav pamats izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Protokolā nostiprināts, ka transportlīdzekļa vadītāja /pers. A/ vadot transportlīdzekli /pers. E/, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk arī – CSN) 114. punkta prasības, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pants nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt no Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr. E0423V14 izriet, ka radars "Stalker Dual" Nr. /numurs/ autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

No lietas materiāliem redzams, ka pārkāpums fiksēts video ierakstā, par ko izdarīts ieraksts Protokolā, un lietā atrodas arī policijas darbinieka /pers. G/ dienesta ziņojums. Tāpat Iestāde, lai objektīvi izskatītu lietas materiālus, noskatījās pārkāpuma videoierakstu, un 2015. gada 25. marta video ierakstu, kurā ar operatīvo transportlīdzekli tika apskatīta notikuma vieta un 528. ceļa zīmju atrašanās vieta.

Tiesai nav pamata apšaubīt Lēmumā konstatēto, kas fiksēts 2015. gada 25. marta video ierakstā, ka apsekojot notikuma vietu izbraucot to, konstatēts, ka operatīvais transportlīdzeklis, braucot pa /pers. I/ gatvi nogriezās uz Beberbeķu ielu un fiksēja 528. ceļa zīmes atrašanas vietu. Braucot tālāk pa Beberbeķu ielu Sātiņu ielas virzienā, plkst. 16:09:19, fiksēja 528. ceļa zīmes atrašanas vietu no Sātiņu ielas puses, 528. ceļa zīmes ir perfekti redzamas. Ne koki, ne kādi citi šķēršļi neaizsedz ceļa zīmju redzamību.

Līdz ar ko, no visa minētā kopumā izriet, ka ceļa apzīmējums Nr. 528 vadītājai /pers. A/ bija pamanāms. Pati pārkāpēja nav pierādījusi pretējo, proti, sūdzībā norādīto, ka /adrese/. ceļa zīmi aizsedz koki un tā nav pamanāma. Tāpat kritiski vērtējami sūdzības iesniedzējas iebildumi, ka attiecīgā teritorija, viņasprāt, faktiski nav dzīvojamā zona, jo šādam subjektīvam viedoklim nav būtiskas nozīmes lietas izspriešanā, tā kā konkrētajā vietā bija uzstādīta 528. ceļa zīme, kā arī CSN 4. punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav paredzētas.

Turklāt, tiesa ņem vērā Lēmumā ietverto norādi, ja /pers. A/ nebūtu pārkāpusi CSN prasības, tad viņa nemaz nebūtu piesaistījusi policijas darbinieku uzmanību un viņai netiktu noformēts Protokols.

Tāpat arī Iestādes darbinieks /pers. G/ 2015. gada 26. martā dienesta ziņojumā paskaidroja, tostarp, ka konkrētajā Protokolā norādītajā vietā 528. ceļa zīmes ir labi redzamas. Kā arī Iestādes darbinieces /pers. J/ ziņojumā atspoguļots gan 2015. gada 2. marta pārkāpuma video ieraksta saturs, gan 2015. gada 25. marta video ieraksta ar operatīvo transportlīdzekli saturs.

Tiesas ieskatā un saskaņā ar Latvijas APK 243. pantu, video ieraksts ir tikai viens no pierādījumiem lietā, un tas ir vērtējams kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, taču arī Iestādes - policijas darbinieks dienesta ziņojumā norādīja, ka vadītāja /pers. A/ vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 65 km/h 528. ceļa zīmes zonā, tāpat Iestādes darbinieks, apsekojot notikuma vietu, konstatēja, ka 528. ceļa zīmes ir labi pārredzamas.

Kā norādīja Administratīvā apgabaltiesa 2009. gada 15. decembra spriedumā, lietā Nr. A42 4991 07, ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju. Tiesa ņem vērā, ka sūdzības iesniedzēja uzreiz nesniedza nekādus paskaidrojumus par pārkāpumu, kas fiksēts Protokolā. Savukārt iebildumus izteica tikai 2015. gada 16. martā Iestādei iesniegtajā iesniegumā.

Ņemot vērā minētos pierādījumus un to vērtējumu, tiesai nav šaubu, ka sūdzības iesniedzēja izdarīja Latvijas APK 149.^{8}panta 14. daļā paredzēto pārkāpumu.

No pārsūdzētā Lēmuma redzams, ka izskatot /pers. A/ sūdzību, izvērtēti lietas apstākļi un konstatēts, ka nav tādu apstākļu, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, kā arī liecinātu, ka policijas darbinieki ir tieši vai netieši ieinteresēti lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ vai ir kļūdījušies attiecībā uz viņu izklāstītajiem faktiem. Tāpat arī tiesa nav konstatējusi apstiprinājumu sūdzības iesniedzējas norādītajiem iebildumiem. Tiesai nav pamata apšaubīt Iestādes darbinieka ziņojumu, jo tajā norādītos apstākļus apstiprina lietas materiāli to kopsakarībā, kā arī papildus ar operatīvo transportlīdzekli ir apsekota notikuma vieta un fiksētas 528. ceļa zīmes atrašanās vietas. Savukārt sūdzības iesniedzēja pierādījumus saviem iebildumiem nav iesniegusi.

Latvijas APK 22. pantā ir noteikts administratīvā soda mērķis, un proti: administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa, tāpat kā norādīts Protokolā, nekonstatē atbildību mīkstinošus apstākļus lietā saskaņā ar Latvijas APK 33. pantu. Tiesa, tāpat kā norādīts Protokolā, saskaņā ar Latvijas APK 34. panta otro daļu atzīst, ka pārkāpējas atbildību pastiprina apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai (diennakts laiks).

Tiesa nodibina, ka nav apstākļu, kas ļautu pārkāpējas izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21. pantu un atzīst, ka

Iestāde ir piemērojusi izdarītajiem pārkāpumiem atbilstošu sodu pārkāpējai, jo konstatētajam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs.

Izvērtējot administratīvā soda piemērošanu personai, tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Latvijas APK 149.[8]panta 14. daļu, par minēto pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt divdesmit līdz simt četrdesmit *euro* apmērā. Līdz ar ko sūdzības iesniedzējai naudas sods noteikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam un par to paredzētās sankcijas minimālajā apmērā un atbilstoši Latvijas APK 32. panta prasībām.

Pieņemtais Lēmums ir pamatots ar normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta institūcija, lietas izskatīšanas laikā nav konstatēti fakti, kas liktu apšaubīt Iestādes objektivitāti.

Līdz ar visiem tiesas izklāstītajiem apsvērumiem, par nepamatotiem atzīstami sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītie apstākļi, jo tie neguva apstiprinājumu lietas izskatīšanas laikā, savukārt Iestāde Lēmumā izvērtēja lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām. Līdz ar visu minēto kopumā, tiesa secina, ka Iestāde pamatoti atzina, ka par izdarīto pārkāpumu nosakāms sods, un piemērotais naudas sods atbilst izdarītajam pārkāpumam.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015. gada 31. marta lēmums Nr. 718 par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PF 458554 atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2015. gada 31. marta lēmumu Nr. 718 par apstrīdēto lēmumu lietā Nr. PF 458554, bet /pers. A/ sūdzību - noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Meldere